

Usnesení

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Petra Příhody a soudců JUDr. Michala Mazance a Mgr. Jana Passera v právní věci žalobce: Y. M., zastoupeného Mgr. Romanem Seidlerem, advokátem v Plzni, Na Jíkalce 13, proti žalovanému: Ministerstvo vnitra, Praha 7, Nad Štolou 3, poštovní přihrádka 21/OAM, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 21. 7. 2004, čj. OAM-1937/VL-07-K04-2004, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 24. 8. 2005, čj. 30 Az 117/2004 - 26,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost se odmítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalovaný rozhodnutím ze dne 21. 7. 2004, čj. OAM-1937/VL-07-K04-2004, rozhodl o neudělení azylu žalobci podle § 12, § 13 odst. 1, 2 a § 14 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii ČR, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“), a současně rozhodl o tom, že se na něj nevztahuje překážka vycestování ve smyslu § 91 zákona o azylu.

Žalobce napadl rozhodnutí žalovaného žalobou u Krajského soudu v Hradci Králové, který rozsudkem ze dne 24. 8. 2005, čj. 30 Az 117/2004 - 26, spojil ke společnému projednání věci vedené pod spisovými značkami 30 Az 117/2004 a 30 Az 118/2004 (týkající se otce žalobce a žalobce), s tím, že nadále budou vedeny pod spisovou značkou 30 Az 117/2004 (výrok I.), a výrokem II. žaloby zamítl.

Žalobce (stěžovatel) napadl rozsudek krajského soudu včas podanou kasační stížností.

Nejvyšší správní soud se kasační stížností musel zabývat nejprve z hlediska její přípustnosti, neboť pouze přípustná kasační stížnost může být meritorně projednána.

Podle § 104 odst. 4 s. ř. s. není kasační stížnost přípustná, opírá-li se jen o jiné důvody, než které jsou uvedeny v § 103 s. ř. s., nebo o důvody, které stěžovatel neuplatnil v řízení před soudem, jehož rozhodnutí má být přezkoumáno, ač tak učinit mohl. Podle § 109 odst. 4 s. ř. s. Nejvyšší správní soud nepřihlíží ke skutečnostem, které stěžovatel uplatnil poté, kdy bylo vydáno napadené

rozhodnutí. Přitom je třeba zdůraznit, že nepřípustnost kasačních důvodů, neuplatněných v řízení před krajským soudem, se vztahuje k důvodům a skutečnostem uplatněným v žalobě, resp. v jejím doplnění, ve lhůtě uvedené v § 72 odst. 2 s. ř. s.

Porovnáním obsahu kasační stížnosti s obsahem žaloby Nejvyšší správní soud zjistil, že důvody v ní obsažené stěžovatel v řízení před krajským soudem neuplatnil.

Stěžovatel žalobou namítal procesní pochybení žalovaného v řízení předcházejícím vydání napadeného rozhodnutí, vytkl žalovanému, že rozhodl na základě nedostatečných podkladů, vycházejí z informace pracovníků zastupitelského úřadu v A., kteří sdělili, že se s národnostní diskriminací nesetkali. Dále namítl, že žalovaný chtěl absenci podkladů pro své rozhodnutí v odůvodnění napadeného rozhodnutí zakrýt nepodstatnými údaji (hospodářství, nezaměstnanost, statistické údaje), které se situací stěžovatele nesouvisí.

Důvod kasační stížnosti stěžovatel spatřuje v nezákonnosti rozhodnutí krajského soudu, spočívající v nesprávném posouzení právní otázky soudem v předcházejícím řízení (§ 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s.). Uplatnil přitom námitky, které směřují do hmotněprávního posouzení jeho žádosti o udělení azylu. Ve vztahu k nesprávnému posouzení jeho žádosti o udělení azylu podle § 12 zákona o azylu stěžovatel uvedl, že od roku 1999 je jediným úředním jazykem v Kazachstánu kazaština, kterou stěžovatel neovládá. V případě návratu do vlasti se obává ekonomických a národnostních problémů; v Kazachstánu se ve večerních hodinách obával vycházet ven, neboť jsou zde Rusové národnostně utiskováni. Několikrát ho Kazaši na ulici obtěžovali a okradli; na policii se obrátil, ale bez konkrétního výsledku. Stěžovatel považuje jednání některých občanů kazašské národnosti za pronásledování ve smyslu § 2 odst. 6 zákona o azylu. Stěžovatel dále krajskému soud vytkl, že se dostatečně nevypořádal s otázkou, zda v jeho případě nebyly splněny podmínky pro udělení humanitárního azylu podle § 14 zákona o azylu.

Kasační stížnost se opírá výhradně o důvody žalobou neuplatněné, ač stěžovateli nic nebránilo namítnout je v žalobě, a zároveň neobsahuje jiný stížní důvod, přičemž důvod uplatněný žalobou - procesní pochybení žalovaného, nebyl zopakován. Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost jako nepřípustnou odmítl [§ 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s.].

Nejvyšší správní soud dodává, že v souladu s § 109 odst. 2 s. ř. s. posuzoval napadený rozsudek na základě kasační stížnosti podané stěžovatelem pouze v rozsahu výroku, jímž byla zamítnuta jeho žaloba.

O návrhu, aby byl kasační stížnosti přiznán odkladný účinek dle ustanovení § 107 s. ř. s. Nejvyšší správní soud samostatně nerozhodoval, protože věc byla vyřízena přednostně v souladu s ustanovením § 56 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s.

O náhradě nákladů řízení Nejvyšší správní soud rozhodl v souladu s ustanovením § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., podle nějž nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí nejsou opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 25. dubna 2006

JUDr. Petr Příhoda
předseda senátu